

чого не памятаю. (Кидається і робить штучний віддих.)

Стефанія.

(По хвили.) Ой... Во-ди...

Інвалід.

Ожила... Ожила... (Подає воду.)

Омелян.

(Припадаючи над нею.) Стефаніє, сонечко моє!

Лікар.

(Закроплює її водою і підносить її голову.)
Тримайте її голову, от так, до горні.

Омелян.

(Підносить її голову).

Інвалід.

Священника, священника! Треба висповідати її!
Вона помирає! (Біжить до шпиталю.)

Лікар.

(Наливає в шклянку медицини і вливає її до рота.)

Стефанія.

(В пару хвилин зачинає сильно віддихати. Опісля протирає очі). Ох, що се? Де я?

Омелян.

(Підносить її в сидячу позицію.) Ти в мене, в